

ROMÂNIA NU ÎȘI POATE ASUMA PREȘEDINȚIA UNIUNII EUROPENE

În data de 1 ianuarie 2019, România a preluat președinția rotativă a Uniunii Europene. Cu toate că țara este stat membru cu drepturi depline al Uniunii Europene din anul 2007, aderarea sa la spațiul Schengen este amânată de la an la an, începând din 2011, datorită neajunsurilor țării cu privire la funcționarea statului de drept.

Acest lucru nu este deloc surprinzător, deoarece statul de drept nu are o tradiție lungă în România. Țara s-a aflat sub dictatură comunistă până în 1989, perioadă în care poliția secretă – Securitatea – a ținut toată populația sub control. Oamenii sufereau din cauza foamei și sărăciei. Tranziția de la dictatură la democrație a început cu un proces înscenat. Dictatorul crunt a fost executat în urma unui proces improvizat, prin care s-a înlăturat posibilitatea clarificării unor întâmplări în cadrul unei proceduri judiciare organizate în condiții cinstite.

La câteva luni după revoluția din 1989, în martie 1990 au decedat primele victime ale violenței pe bază etnică, iar aceste victime nu au murit în Iugoslavia, ci în România, la Târgu-Mureș, orașul care a fost capitala regiunii autonome maghiare până în 1960, când Ceaușescu a desființat această regiune. Rolul Securității în aceste evenimente a rămas neelucidată până astăzi.

Printre condițiile aderării sale la UE și la NATO, România a ratificat în 1995 convenția de la Strasbourg referitoare la protecția minorităților naționale. În același timp, în formularea Constituției României, limba maghiară este limbă co-oficială în România. Prin urmare, în teorie, în România totul este în ordine. În practică însă aceste drepturi nu sunt respectate nici măcar în mod simbolic.

În decembrie trecut, România sărbătorea centenarul existenței sale. În realitate nu are prea multe motive de a sărbători. Conform datelor recensământului efectuat în 1930, în România trăiau 745.000 de germani, 1,4 milioane de maghiari și 728.000 de evrei. Datele recensământului din 2011 menționează la nivel de țară 3000 locuitori evrei și 36.000 de germani. Maghiarii care trăiesc majoritar în Transilvania continuă să aibă o existență tensionată pe pământul în care își dorm somnul de veci strămoșii lor. Drepturile lor lingvistice garantate prin constituție nu sunt respectate, ei sunt subreprezențați în mod disproporționat în cadrul poliției și în administrație.

România, ca stat membru al UE, are obligația să respecte legile și spiritul Uniunii Europene. Iar problema este tocmai aici. Milioane de români beneficiază de drepturile ce revin cetățenilor europeni în diferite țări membre UE, precum în Marea Britanie, Italia, Olanda, în același timp însă România refuză aceste drepturi chiar propriilor cetățeni. Acest lucru este valabil în primul rând pentru drepturile lingvistice și pune la îndoială credibilitatea Uniunii Europene. Dacă UE nu poate impune respectarea de către statele membre a valorilor fundamentale europene și a statului de drept, cum poate acționa cu succes împotriva corupției și cum va desfășura o politică externă credibilă?

Trădând valorile fundamentale ale Europei, România contribuie puternic la destabilizarea zonei. În statele vecine cu România, în Ucraina și Moldova, putem observa aceleași probleme în detrimentul minorităților de limbă rusă. Atâta timp cât România tratează o parte a propriei populații ca cetățeni de rang secundar, integrarea europeană a țării nu este posibilă. Pentru că nu este posibil să refuzi drepturile cetățenești unei minorități istorice care trăiește în țară, făcându-i viața infernală, în timp ce beneficiazi în mod exemplar de drepturile cetățenești europene.

O comunitate bazată pe valori incapabilă de a-și apăra valorile fundamentale este privată de dreptul moral la existență. Uniunea Europeană, a cărei unitate a fost pusă la încercare de Brexit, de ignorarea totală a rezultatului Referendumului Ucraina organizat în Olanda – care înseamnă o desconsiderare totală a voinței populare –, precum și de lipsa totală a statului de drept în România, se confruntă cu neajunsuri serioase în ceea ce privește administrația publică și democrația.

În consecință, România subminează dreptul la existență a Uniunii Europene. Iar statele care refuză drepturile cetățenești propriilor locuitori, nu pot avea viață lungă într-o perspectivă istorică.

Drs G. Landman, Fundația European Language Rights, Amsterdam

[Publicat în *Nederlands Dagblad*, 25 martie 2019](#)